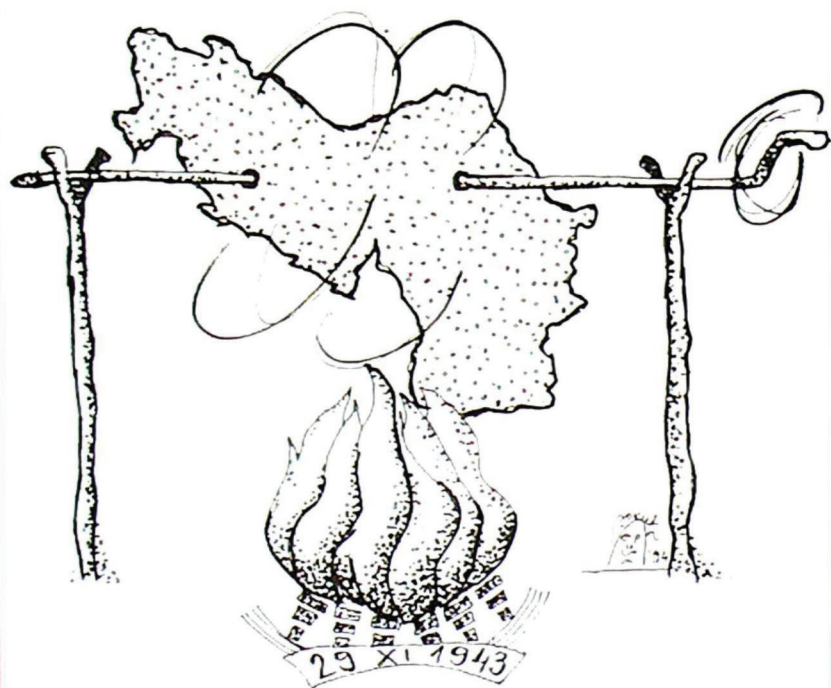

ПЕРИЦА ЈОКИЋ ПАМЕТНИЈИ ПОПУШТА

БИБЛИОТЕКА *МОСТОВИ*

ПЕРИЦА ЈОКИЋ
ПАМЕТНИЈИ ПОПУШТА

Издавач

МЕЂУРЕПУБЛИЧКА ЗАЈЕДНИЦА ЗА
КУЛТУРНО-ПРОСВЈЕТНУ ДЈЕЛАТНОСТ,
Пљевља

За издавача

Узеир Бећовић

Уредник

Момчило С. Бојовић

Технички уредник

Драгиша Стојковић Гиле

Рецензенти

Милован Илић Минимакс
Др Радисав Џуверовић

Илустрације

Перица Јокић и Мирко Вуковић

Компјутерска обрада текста

СПЕКТРАЛ

YU ISBN 86-7261-183-7

Штампа

“Панграф”, Београд
Станка Пауновића 49/1

ПЕРИЦА ЈОКИЋ

ПАМЕТНИЈИ
ПОПУШТА

Пљевља, 1996.

ПКАО ПРЕДГОВОР

Господин Перица Јокић је урадио оно што би могао (само да је писмен) да уради (скоро) сваки Југословен: написао је прву књигу. Кад објави другу (ако објави), знаћемо да ли смо добили новог писца. Јокићева прва књига зове се (и презива) Паметнији попушта. Јокић је паметан и (наравно) попушта... у свему, осим у квалитету.

Ко очекује да ће се (читајући ову књигу) слатко насмејати, биће разочаран. Ова књига служи да се човек (то јест читалац) замисли и забрине, мада је Перица Јокић мирољубив човек. ("Ја сам за мирне преговоре. Па ко преживи.").

Убеђен сам да се афористичару Јокићу ови афоризми свиђају. Ја, такође, стојим иза њих. Преостало је још само да се види (и чује) глас публике и критике. Ако вам се свиди ова књига, јавите нам.

Јокић каже: "Наша дјела су велика. Глупост." Можда ова књига није ремек-дело (ремек-дела се ретко пишу), али рећи да нема великих афоризама, била би (што рече Јокић) чиста - глупост.

Читајући ове афоризме нисам успео да сазнам ко су Јокићеви узори (Леџ и Виб или Минимакс и Баљак). Јокић се (као и већина Југословена) учи на сопственим грешкама.

Аутора понекад понесу игре речи и вицеви (“Пала је и положила.”), али је (много) чешће горак и (веома) ангажован (“Пуца се на све стране. Прославља се скорашњи завршетак рата.”).

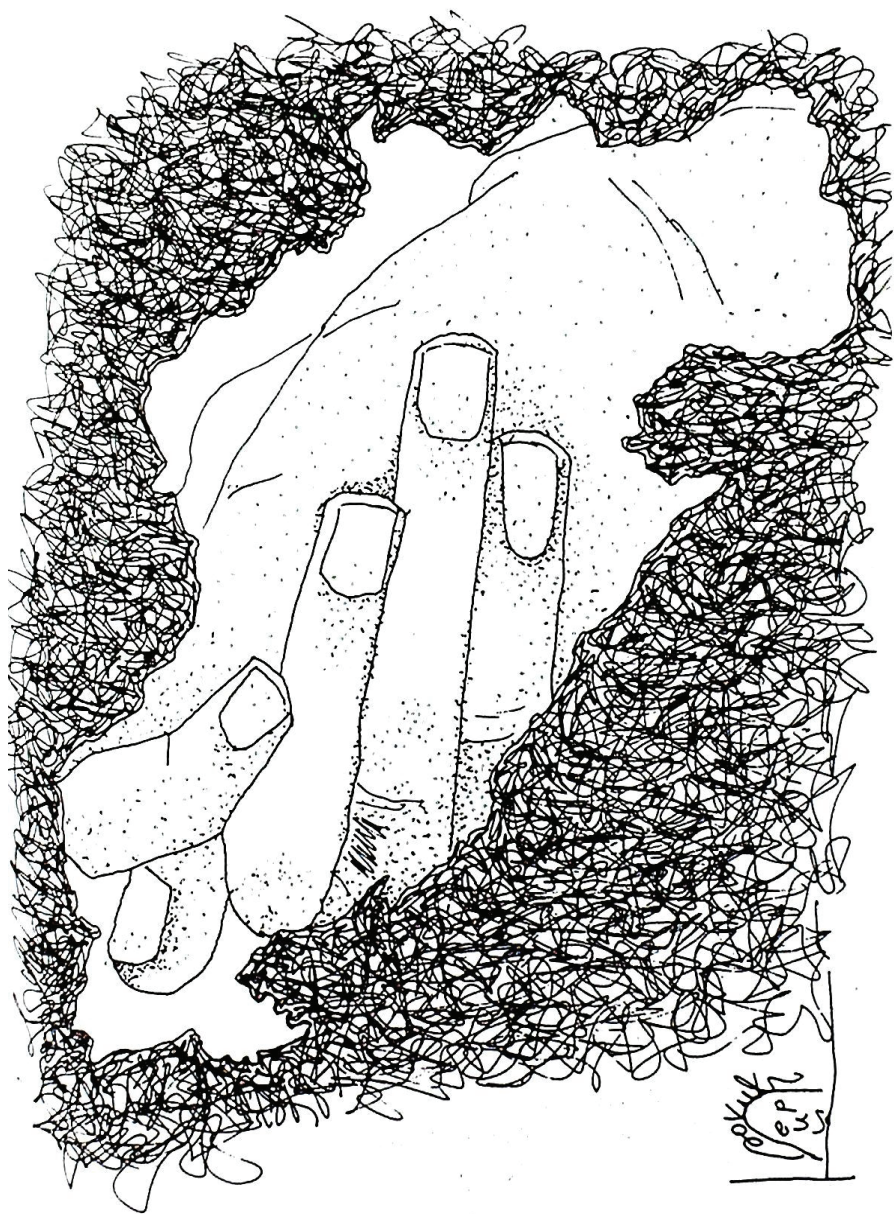
Ако мене неко пита, препоручујем (из све снаге) ову књигу за штампање (баш бих волео још једном да је прочитам).

Да је опширнија књига, био би опширнији и предговор. Међутим, ни Јокић ни Илић (очигледно) не хватају на квантитет.

Милован Илић Минимакс

*Људи се дијеле на небитне,
и на оне који ме обожавају
(П. Јокић)*

**ОБМАНА
И ИЗГРАДЊА**

Боље сјутра стићи ће нам у два
дијела. Мало сјутра, а мало
прексјутра.

Поред лоших страна имамо и добре
странпутице.

Још је вријеме на нашој страни,
за све друго смо закаснили.

Ми смо срећан народ.
Много тога нас лупи по глави прије
него останемо без ње.

Није да нам ништа не иде.
А предузећа у ликвидацију?!

Сви путеви воде у Рим.
Ни један изласку из кризе.

Просјечан Србин најбоље уштеди
вечеру. Док гледа ТВ ДНЕВНИК жив
се поједе.

Ако путујете у боље сјутра, ипак, за
сваки случај, узмите повратну карту.

Престали смо да се учимо на
грешкама. Сад гријешимо без
грешке!

Направили смо неколико крупних
корака. Мислим да је било четири и
да је ријеч о рукомету.

Више нијесмо на ивици провалије.
Сад ту ивицу гледамо одоздо.

Желим да се заустави вријеме.
Али у оном тренутку кад дође мојих
пет минута!

Каква је разлика између динара
и политичара? Никаква. И једни и
други брзо девалвирају.

Ухватићемо ми корак с временом,
али тек онда кад часовнике вратимо
бар два - три вијека уназад.

Нећемо понављати туђе грешке док
год будемо имали својих.

Постигли смо невиђене резултате.
Ако их ко примијети, нека јави.

Кад некима опростимо све грешке,
не остаје ништа од њиховог дјела.

Они су као сијамски близанци.
Кад једног заболи зуб, другог боли
– уво!

Кола су нам кренула низбрдо.
Најзад и нама да крене.

Наша земља је међу несврстаним
водећа. По инфлацији.

Направили смо заокрет.
Од лошег ка горем!

У свему смо подбацили.
Једино нас промашаји добро служе.

Гледајући све те говорнике, нема
сумње да ћемо успјети. Да попијемо
сву кисјелу воду.

Нама не треба будилник.
Одавно нам је одзвонило.

Купио бих ципелу нашој инфлацији,
али не знам о којој стопи се ради –
лијевој или десној?

Ако данас нијесте купили кафу због
несташице, купите је сјутра. По
новој цијени.

Престали смо да се вртимо у круг.
Сад тапкамо у мјесту.

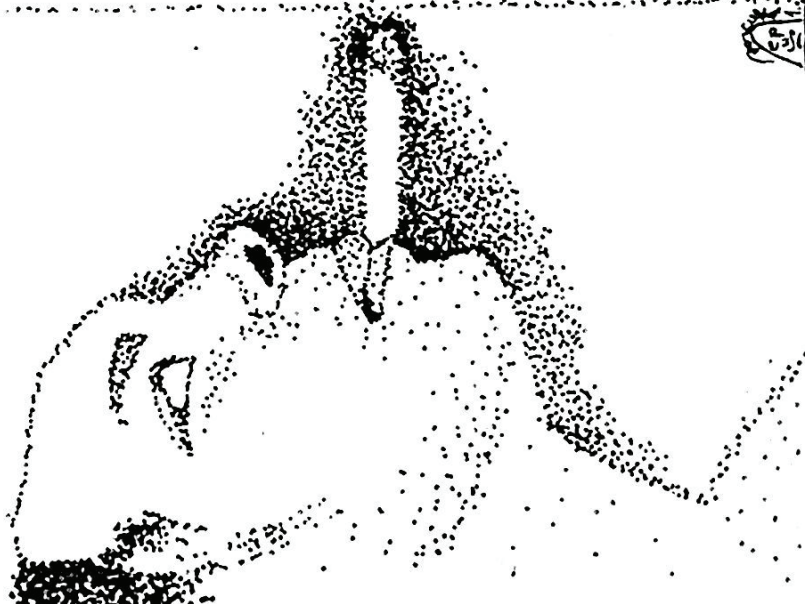
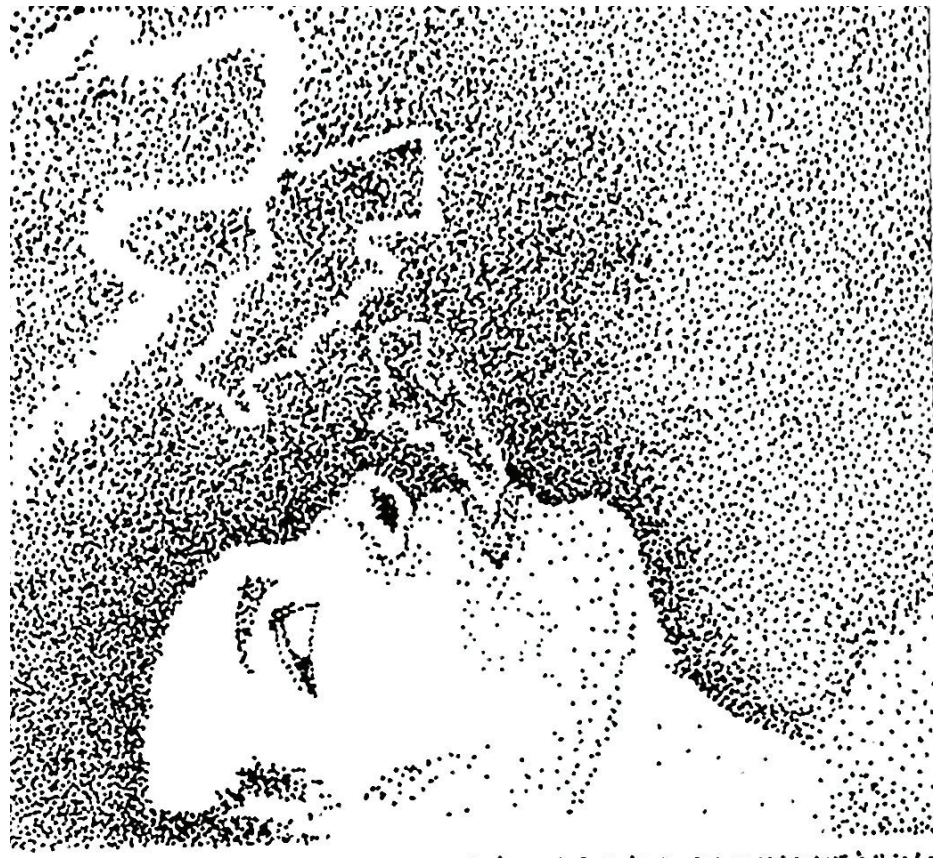
Рад је створио човјека.
Биро за запошљавање од њега
углавном прави мајмуна.

Наша дјела су велика.
Глупост.

Све је пало у воду.
Једино нам сидро добро плута.

Циљ нам није одређен, али ми већ
знамо како да га промашимо.

Са мртве тачке кренули смо крупним
корацима. У провалију.

Најзад смо испливали.
На пусто острво!

Створили смо услове за миран
живот. А ни смрт нам није толико
угрожена!

Шта вриједи што смо небески
народ. Од облака се не живи.

Све проблеме смо ријешили.
На своју штету!

Да није црног петка, сви би нам
дани били сиви.

Ускоро нећемо имати атеиста.
Сви ће видјети свога бога.

Избјегли смо најгоре.
Сад смо мирни у гробу.

Има другова који нијесу постали од
мајмуна. То су још увијек!

Код нас би и пун погодак био –
промашена инвестиција.

Не боримо се само ми за голи живот.
То раде и Њемци, и Французи, и
Енглези, и... Али на нудистичкој
плажи!

Оно чиме смо познати постигли смо
нерадом.

Кад студенти штрајкују, испит
полажу професори.

Најприје смо имали пар-непар
за аутомобиле, затим бонове за
бензин, и, на крају, мрак за струју.

Приређен му је веома топао дочек.
Још увијек не може да о'лади мало.

Разлика између камиле и нашег
радника је у томе што камила добије
грбу насљедно, а наш радник –
гарантовано.

И незналица се цијени према оном
колико зна.

Скренули бисмо ми са правог пута,
али нам је волан остао закључан.

Показали смо им зубе.
Али они су то схватили као рекламу
за пасту.

Послије низа побачаја, коначно је
родио – мечку!

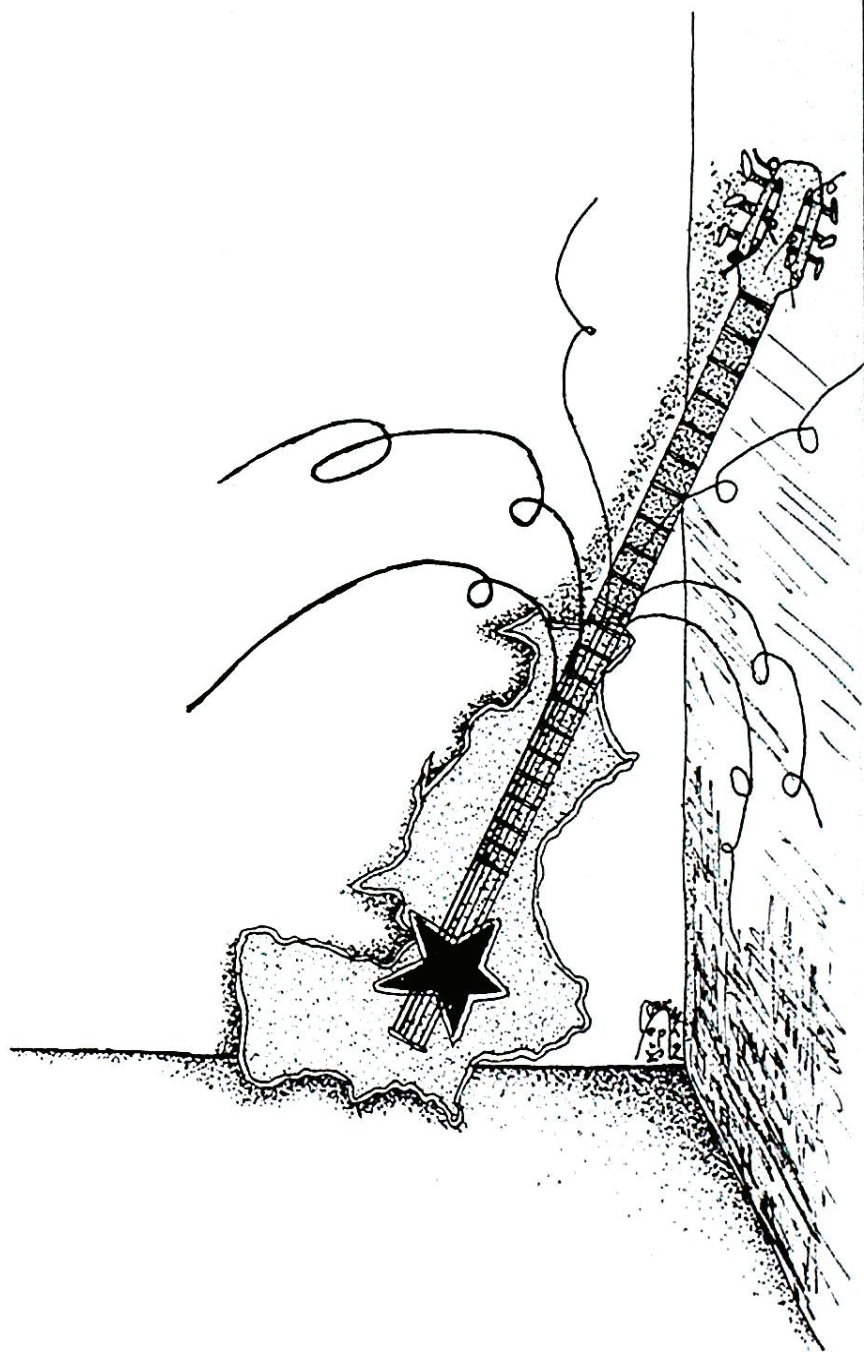
Више се не мучимо са пресипањем
из шупљег у празно. То нам је
постало рутинска ствар.

Нијесмо пали на ниске гране.
Сурвали смо се у провалију.

Постоји само један начин да се
избјегну сви производни губици, а
то је, да се са отварањем фабрика
уједно приређује и њихово свечано
затварање.

На нашем тлу отпочела је нова
еволуција. Човјек све више постаје
мајмун.

Слушајући као делегат многе
сједнице дошао сам до закључка да
сам луд. Судаћи по оном „с ким си,
онакав си“.

Ко ради не боји се глади већ
штрајкује глађу.

Вук Караџић је заборавио да нам
остави још једно свето правило:
говори онако како мислиш!

Једни константно стежу кајшеве, а
други - попуштају кравате!

У борби за голи живот топлес му
дође као чисто расипништво.

Некад су дјевојке биле природно
ватрене. Данас се углавном „пале“
на бензин.

Лијепа ријеч (у плавом коверту)
гвоздена врата отвара.

Пала је. И положила.

Ако бензин настави са
поскупљењима, аве су већи изгледи
да ћемо у свијетлу будућност – ауто-
стопом!

Човјек је наше највеће богатство.
Проневјерио.

Имамо кључ за излазак из кризе,
али шта вриједи кад је много већи
од браве.

На млађима свијет остаје. Ако
остане.

Наша еволуција је најрадикалнија.
Сви мајмуни су нам постали људи.

Можда нијесмо изабрали прави пут
али је ћорсокак био идеалан.

Најзад су се сви сложили.
Обмањивања могу да почну.

Више не морамо да радимо
прековремено. На вријеме успијемо
да оберемо бостан.

Конци су у нашим рукама. Од
њих сад можемо да направимо
таписерију.

Ништа нас не може изненадити.
Под свим условима спремни смо на
предају.

Можда нам нијесу све овце на броју,
али се овнови и те како множе.

Једини спорт у којем не бисмо
промашили је – пуцање у празно.

Наша земља је у развоју. Тек има
гомилу идиота!

Од Дракуле се не плаше једино –
добровољни даваоци крви.

Све проблеме од јуче успјели смо да
– оставимо за сјутра.

Живимо на високој нози. Једини
је проблем савити се до земље по
коријење.

У циљу заштите животиња, човјека
смо ставили у кавез.

Шта вриједи што има златну рибицу
кад јој жеље, углавном, испуњавају
– сомови.

Не, то није крематоријум. То је
предузеће у којем се највише
изгарало!

Шта вриједи што смо окренули нову
страницу кад нам је неко увалио –
индиго.

Гдје су сви паметни, будале се лако
препознају.

За срећу је потребно троје.
Комшија, други комшија и његова -
цркнута крава!

Игра може да почне.
Подијељена су – мишљења.

Паметнији је попуштао док се најзад
није опаметио.

Завршена је сједница.
Још да се ухвати мачак о чији ће се
реп све окачити.

Нико није савршен.
Осим појединих идиота.

Извукли смо живу главу.
А више смо били за нешто
сухомеснато.

Радо бих одустао од свега, али већ
сам одавно мртав.

Да Америку није задесио
земљотрес, ми више не бисмо имали
чему да се радујемо.

Није нам живот скуп, него су нам
скупоће пуне живота.

Неће доћи до борбе „прса у прса“.
Сви су нам окренули леђа.

Тишина! Да чујемо како одговорни о
свему ћуте.

Шта вриједи што је умио с људима
кад не умије са турпијом.

Ми алудирамо, Ви алудирате, Они...
Они се праве луди!

Изборили су се за наше боље сјутра,
али нам га још увијек не дају.

Екипно су јачи али их тучемо
појединачно.

Правећи стално глупости испаде да
неки никад немају паметнија посла.

Народ им више не скида капу.
Сад им је кроји.

Некад смо били на линији, сад
држимо линију.

Нијесу сви подједнако криви за
нашу кризу; неки су криви више, а
неки још више!

Шта вриједи што конач дјело краси
кад они упорно тјерају – мак на
конач.

Другови су на линији.
Претицање строго забрањено.

Осуђен је на доживотну робију.
Ако до тада не умре, биће
стријељан!

Једни су поднијели оставке и
отишли, а други остали за примјер:
како не треба радити!

Примио је једног високог
функционера. А и иначе, примања су
му врло висока.

Да не би залутали, политичари за
собом просипају глупости.

Гдје ја стадох, ти продужи.
Са усаглашавањем ставова.

Пас је човјеков најболи пријатељ.
Од џукела се то није ни очекивало.

Господо, ако не знате шта радите,
радите то негдје друго.

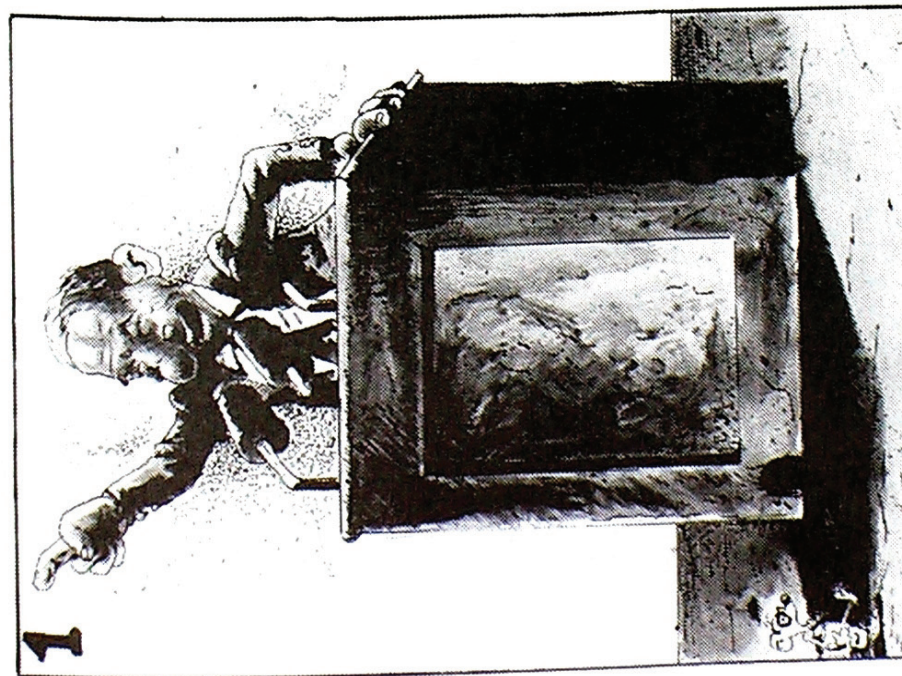
Ако је рад створио човјека, онда
су избори од њега направили –
мајмуна.

Можда нам нијесу обезбиједили
свијетлу будућност, али су нам
обећали бонове за петролејску
лампу.

Господин је нашао себе.
У затвору.

Лако им је да одрже ријеч, 'ајде нека
одрже цијелу реченицу?!

Не знам само како неки успијевају
да одржавају висину иза говорнице
за вријеме излагања кад је познато
да су - у лажима ктатке ноге.

Шта вриједи што им вјерујем кад је
мој стомак спреман на деманти.

Дотични може да буде народни
посланик. Испуњава све основне
глупости.

Можда нам ни бог не може помоћи,
али то је само једна од наших мука.

Коначно смо чврсто стали на своје
штуле!

Мајмунска посла још само мајмуни
не упражњавају.

Ускоро ће отпочети писање новог
устава који ће коначно бити у реду.
Као некада овај.

Запослени се све више истичу.
Нарочито у штрајковима!

Кад он узме ствар у своје руке, не
треба да бринемо. Ништа неће
урадити!

Благо томе ко довијек живи,
дочекаће свијетлу будућност.

Стекао је имунитет.
Сад и јавно може да прича глупости.

Имали смо трновит пут.
Нијесмо лако дошли до провалије.

Није то најновији број „Јеж“-а.
То је још увијек наш устав.

Да није причао глупости, никад га
не бисмо препознали.

Сви путеви воде у Рим. Само што се
наш Рим зове – Ћорсокак!

Како можемо разликовати правог од
обичног мајмуна? Обични мајмуни
немају скупштинско засиједање!

То да је рад створио човјека, за
Црногорца може да буде само
уврједа.

Изабраћемо ми прави пут, али тек
онда кад не буде било ни једног
другог!

Клин се клином избија. На
инфлацију треба ударити
инфлацијом. Већом, наравно.

Наша земља је мала, али лако се
пронађе. По стопама инфлације.

Ко каже да пливамо на сувом?
Вода нам је до грла!

Тај мајмун ја баш имао среће.
Није постао Србин.

Планета Земља баш нам је
наклоњена. Дог остале врти само
око Сунца и своје осе, нас још и око –
малог прста!

Кренимо одмах испочетка како
бисмо што прије стигли гдје јесмо.

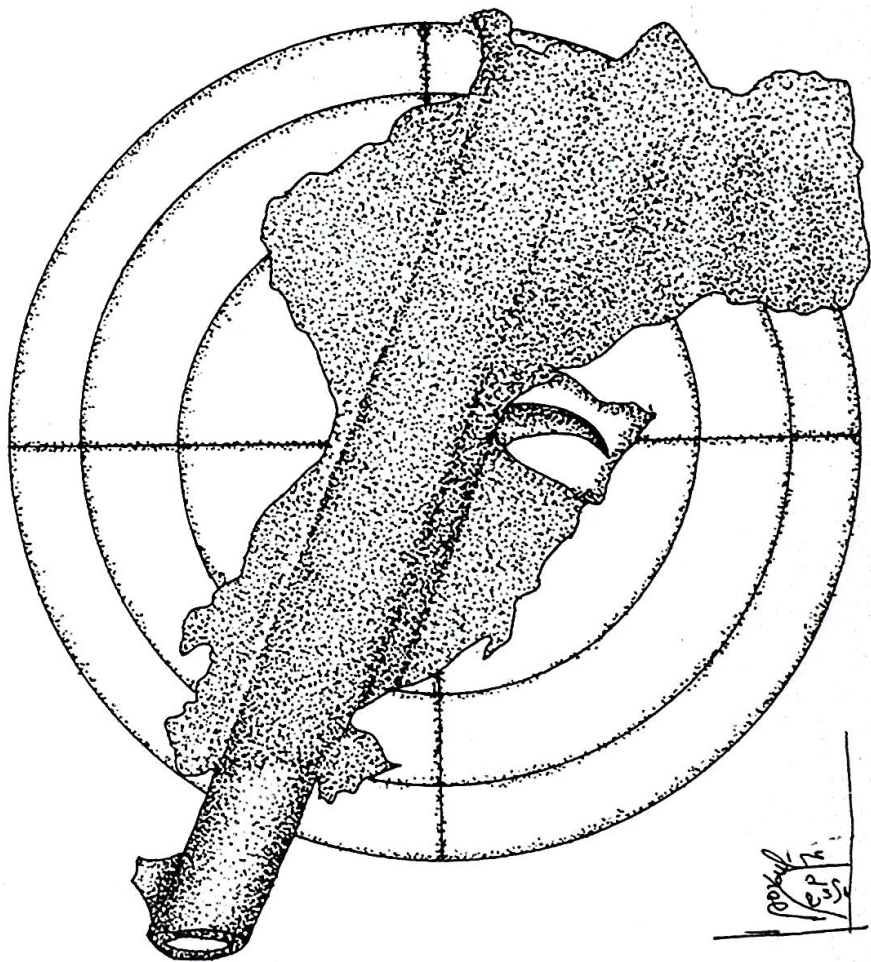
Волио бих да нам инфлација пређе
све границе, али под условом да је
одеру на царини!

Лоше нам се пише. За неписменог је
сасвим свеједно да ли ћирилицом
или латиницом.

У циљу стабилизације другови су
почели да штеде и на грешкама.
Понављају исте.

Ко на Балкану тражи спас, ни смрт
му није тешка!

Нуди нам се безброј излаза.
Свако може да бира своју пропаст.

10000
10000
10000

Није нам прошао задњи воз.
Срушио се у путу!

Кренуло је на боље.
А ни лоше нам није горе.

Зна се ко млати празну сламу.
Мотка је у њиховим рукама.

Држите ви и даље говор.
Ми одосмо.

Наша земља је за немијешање у туђу
политику. Ни стране земље се не
мијешају у туђу, само у – нашу.

Сви су изгледи да ћемо опстати.
Као диносауруси.

Можда нам возови нешто касне, али
су нам поскупљења тачна у секунд.

Наша земља је најбогија на
свијету. Зар не, Ханс?

Што се ембарга тиче, повољна
вијест. Одобриће се да у нашу земљу
уђе – смак свијета!

Како год окренули, наш појас за
спасавање је – сидро!

Ухватили смо залет.
Све друго нам је умакло.

Запалили бисмо ми лулу мира, али
се још нијесмо одлучили: пушење
или здравље?

Господин очигледно није пао с
крушке. Њему се то десило са
палме!

Узели су све, а дали нам само – ногу.

Да није подгријане атмосфере,
имали бисмо веома захладњеле
односе.

Ко каже да немамо наш стални
национални циркус? А избори?

Није све изгубљено.
Остале су нам још неке заблуде!

Ухваћен је на дјелу.
Ништа није радио.

Шта вриједи што нам је често
задавао тешке ударце. Никад није
постао боксер.

Био би он самокритичан али шта
вриједи кад га штити посланички
имунитет!

Немам ништа против тога што су ми
се попели на врх главе. Само да не
пободу заставицу.

Да није вјештачког цвијећа ко
зна да ли би нам привреда икад
процветала.

Поливен је.
Ако не порасте, зарђаће.

Нијесу га примили у циркус, већ у
политичаре. Био је патуљак, али –
морални.

Рад је створио човјека. Код
сљедећег покушаја направио је
технолошки вишак.

Постигли смо циљ.
Али њихов!

Како да се одлучим за коју сам
странку кад су све подједнако добре
за избјегавање!

Волим своју отаџбину али то није
довољно. Некад бих нешто и појео.

Најнезахвалније је бити патриота
на Балкану. Веома је болно, често
затреба и дуго траје.

Мајмуни се нијесу сладили тиме
да комшији цркне крава. Они су
постајали људи.

Од свих математичких дисциплина,
по свему судећи, најбоље ће да нам
иде - вађење коријења!

За нас нема зиме. Значи ли то да ни
јелку нећемо моћи да китимо?!

Можда смо се провукли кроз
необрано грожђе, али смо бостан и
те како обрали.

Хтио је да буде мали бог, али су га
спријечиле велике богиње.

Ми смо небески народ.
Најближи смо сваком помрачењу!

ЕПИГРАМИ

За боље сјутра никад није касно.
Ако сте бесмртни – јасно.

Партузан сам тим се дичим,
ал' у Њемачку ипак пичим.

Радио бих и прековремено
само кад бих знао да баш тад
неће вратити часовнике уназад.

Скројио бих одијело друговима,
тако ми вјере,
али како,
они одавно већ немају мјере.

Сложили би се сви другови
у сва три вијећа,
али за толико рогова
мало је једана врећа.

Шта вриједи другу
што је на своме мјесту
кад оно није у контексту.

Да се не би мучили
да зараде прековремено
они су све то покрали благовремено.

Колико лупа и провоцира,
друг заслужује да му се радни стаж
бенефицира!

Некад први у рату
данас нема ни за рату.

Расплет југословенске кризе, уз
њихово умјеће,
пријети да постане наше –
најдуготрајније предузеће.

Све бих им по списку,
али дилема је по ср'једи:
дал' азбучним редом,
ил' по – абецеди?!

И кад су у лошој позицији
другови знају шта раде,
не напуштају партију
већ врше рокаде.

Нијесу нам потонуле све лађе,
за тај посао увијек се нека нађе.

Губимо битку за битку,
а како и не би,
није нам потребан непријатељ,
довољни смо сами себи.

Живјети се мора.
До сљедећих избора
немамо другог избора.

Започели су многа дјела
али су једино успјели да заврше
предјела и јела!

Нећу за ријеч да се јављам,
зашто главу у торбу да стављам.

Не допустимо да свако
до микрофона дође,
можда неко лупи истину и прође.

Циљ нам је сасвим близу домашаја.
Још само неколико промашаја.

Спремни смо за уједињену Европу
под условом да тамо
бесплатно дијеле клопу.

И инфлацију смо спремни
лако да оборимо,
али нема шансе шансу да створимо.

Најгори су они којима је
рођењем предодређено
да бирају посао на неодређено.

Освијетљени тунели су знак
да нам је свуда пао мрак.

Кажу да нас на оном свијету чека
живот кроз Пакао или Рај.
На овом су углавном заступљени
пакао почетак, пакао средина и
пакао крај.

**БИЛО ЈЕДНОМ НА
ДИВЉЕМ БАЛКАНУ**

За цртање мапа можда немају
довољно стила,
али зато имају доста мастила.

Камен по камен – палача,
зрно по зрно – срушена палача!

Далеко смо их протјерали
из напада у напад,
сад им је исток постао и – запад!

За овај рат сами смо криви.
Тако је то кад неко хоће да живи.

Колико год ми мијењали
руководства и владе,
они нам о глави раде те раде.

Црта се нова мапа, нова шема,
свијет једноставно жели да нас
уопште нема.

Ситуација је јако комична.
Ни логика није више логична.

У Југославији се говори
српскохрватским - ратом.

Прихваћено је примирје.
На све стране мирно се пуца.

Радили смо као да ће сто година
бити мир, а спремали смо се као да
ће – мало сјутра бити рат!

Сав свијет је против нас, само се ми
нешто двоумимо.

У Нигерији је неки Порториканац
ошамарио неког Малезанина.
Очекује се да ће због тог инцидента
Србија бити оштро кажњена.

Ма каква рунда преговора.
Из ове ситуације једино може да нас
избави – нокаут!

Повукли смо тешко наоружање.
Оно друго пустићемо да нам сами
повуку.

На питања шта је старије, кокош
или јаје, Срби и Хрвати сложено
одговарају – мућак!

Учити, учити и само учити како се
бацају бомбе.

Ратова ће бити све дотле док се не
укине Нобелова награда за мир.

Ко каже да нас нико не воли Србе?
Људождери се још нијесу изјаснили!

Не би се могло рећи да је
хуманитарна помоћ с неба америчка
идеја. Имали смо ми много прије
ону: авионе, баца нам бомбоне!

НАТО ће да нас бомбардује све док
не одговоримо, а онда ће то узети
као разлог за бомбардовање.

Никако да се уклопимо у санкције.
Живимо и даље нормално.

Само да нас не оптуже за геноцид.
Уништавамо комарце.

Рат већ улази у четврту годину, а
резултат је неријешен. По свему
судећи, до пенала пуцаће се и у
продужецима!

Ембарго се не спроводи како треба.
Без царине нам је ушао трун у око.

Основни услов за мир је трајно
обустављање примирја.

Захваљујући земљиној тежи, нас
нико не може да бомбардује.
Ми смо небески народ.

Остварили су нам се снови.
Сањали смо ужас, рат, биједу...

Ископали смо ратну сјекиру.
Још само да нам упадне у мед.

Док траје рат, добро је. Тада
очекујемо мир. Невоље настају кад
дође мир!

Рат је све више упошљен. По свему
судећи, свој педесетогодишњи
одмор овај пут имаће - мир!

Донио је спас човјечанству.
Престао је да брине о њему.

Праве џунглу од нас.
Стално нам у мисију шаљу неке
мајмуне!

Пуца се на све стране.
Прославља се скорашњи завршетак
рата.

Можда смо протеклих година имали
мирно море, али нам је копно било
доста уморено.

Највише циљева у животу имају –
пилоти НАТО-а.

Сваки њихов покрет доносио је на
стотине непокретних.

Стао је на бранику отаџбине.
Да покаже визу.

Доста смо ми падали за слободу,
ред је да мало слобода пада за нас.

Да није повлачења,
ништа нам не би ишло од руке!

Он је себи обезбиједио прекид
ватре. Бацио је дуван.

Никог није преварио.
Радио је и за једне и за друге!

Свако падање за слободу пало нам
је у воду.

Били су задатку на висини да би
сада били у мањини.

Руке у вис! Ово је рат на бис!

Господо, хвала за овај рат, сад бар
знам ко ми није брат.

Ако је прави рат језа, онда је наше
примирје - страва и ужас!

Кад се све сабере и одузме, можемо
се похвалити да су на нашој страни
биле двије врсте посматрача. И то:
они који су могли нешто да виде,
а били су глувонијеми, и они који
су могли нешто да кажу, а били су
слијепи.

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

886. 1-84

ЈОКИЋ, Перица

Паметнији попушта / Перица Јокић :
(илустрације Перица Јокић и Мирко Вуковић). -
Пљевља : Међурејубличка заједница за културно-
просвјетну дјелатност, 1996 (Београд :
Панграф). - 81 стр. : илустр. ; 21 цм. - (Библиотека
Мостови / Међурејубличка заједница за културно-
просвјетну дјелатност, Пљевља)

ISBN 86-7261-183-7

ИД = 44811788

Перица Јокић је рођен 1962. у Витини.
Ово му је прва књига.

Многи су рекли Јокић Терци
Теро, уђути и не сери!
А ја мисли по питању Терце
да треба да настави да се да сере.

Ђора Ђорђевић

и
ре
да сере.
but

Терце
и
Јокић Терци